

קונטרס

תפארת אמונה

יגלה איהו שעקר תפארתו של האיש הישראלי היא האמונה
הקדושה בו יתברך, וככל שיחזק את עצמו יותר באמונה,
במוֹכֵן יאיר עליו אור תפארת יקרת שכנית עזו יתברך;
אשרי לו!

*

בני ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונו, מורנו ורבונו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.
ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור גפלא, אשר קל רז לא אנים ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו.
ומשלב בפסוקי תורה, גביאים, כתובים, ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תרכ"א

וְאָמַר מוֹהֲרָא"ש נ"י:
הַמְדִּירָה הַגְבוּהָה בְּיוֹתֵר הִיא,
בְּשֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִם הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ כְּבֹר אֵינוֹ צָרִיךְ
לְשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי מִה שֶׁרַק יִהְיֶה
אֵתוֹ, וְאִיפֹה שֶׁרַק יִתְגַּלְגַּל,
שֵׁם גַּם יִדְבֹּר עִם הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן תקנא)

קונטרס

תפארת אמונה

א.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר עקר
תפארת האיש הישראלי היא האמונה הקדושה,
כי בזה שזוכה לסלק את דעתו, ומאמין בו יתברך
באמונה פשוטה, ויודע ועד, אשר אין שום מציאות
בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,
וכל מה שצריכים לפעל אצלו הוא רק על-ידי
תפלה ובקשה, תחנונות ופיוסים, שזוכה לסלק
דעתו וחכמתו לגמרי, ורק בורח ומתחבא באמונה
פשוטה, ומדבר עמו יתברך, באשר ידבר איש אל
רעהו, ומפציר בתפלה בלי שום חכמות והשכלות
עצמיות, כאלו אין לו שום שכל עצמי כלל.

רק מחביא עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, זה עקר החן והתפארת האמתיים של כל בר ישראל; אשרי מי שמגיע למדרגה זו, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח, ויורש את שני העולמות — העולם הזה והעולם הבא גם יחד; אשרי לו!

ב.

צריך שתדע, אהובי, אחי, אשר אין עוד לפי ותפארת לאדם, כמו מדת האמונה הקדושה — שזוכה לבטל דעתו לגמרי מכל וכל, וזוכה להכניס בדעתו אמתת ידיעתו יתברך, ויודע בידיעה מחלטת, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ואף שבאמת ידיעה ואמונה הם שני הפכים, כי אמונה שיהיה רק במה שאין השכל מבין ומשיג, וידיעה היא דבר שכבר השכל מבין ומשיג, אף בדבר רוחני אי אפשר להגיע תכף-ומיד אל הידיעה, כי בדבר רוחני אי אפשר לתפס תכף-ומיד, ומה גם שהעין הגשמית מטעה את האדם לגמרי, עד שאינו תופס ומשיג דבר רוחני, ועל-כן בהכרח להגיע קדם אל מדת האמונה הקדושה — שיסלק את

דעתו לגמרי, ולא יסתכל על שום דבר גשמי, רק כל מה שענינו רואות, תכף-ומיד יאמין, שבודאי יש בדבר זה רוחניות חיות אלקותו יתברך, והוא מחיה ומנהיה ומקים את הכל, כי אין בלעדיו יתברך כלל, ובשתכנים עצמך היטב היטב בדבר זה, ותאמין באמונה פשוטה, אשד כל מה שאתה רואה לפני עיניך: דומם, צומח, חי, מדבר, הכל כסא לאלקותו יתברך, על-ידי שתמיד במדת האמונה הפשוטה הזאת, תזכה להגיע אל ידיעה מחלטת, עד שיתגלה לפני עיני שכלך אור עליון ונורא עד מאד מאד, באפן שכבר יהיה גלוי לפניך תמיד ענין זה — שהכל אלקותו יתברך, וזה שאומרים "וכל עין לך תצפה", הינו כל מה שהעין רואה, הוא רק צפוי וכסוי לאלקותו יתברך, נמצא, שאמונה וידיעה הולכים ביחד, כי על-ידי תקף האמונה שיקדים לעצמו, על-ידי-זה תהיה לו אחר-כך דעת ברורה ומחלטת שזהו זה, ויהיה לו גלוי אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב, וזה עקר "תפארת האמונה" הקדושה — כשמתברים יחד אמונה וידיעה, ואז הוא המאשר ביותר בחייו, כי אף פעם לא יפל בדעתו, כי כשמאירה לו

דעתו מה טוב, וכשנחשכת ממנו דעתו, סומך על
האמונה הקדושה, ובאפן כזה יהיה חזק ואמין כל
ימי חייו, ויעבר את החיים בטוב ובשלום; אשרי
לו!

ג.

צריך שתרגיל עצמך, אהובי, אחי הנקר, שעל
כל פרט ופרט שעובר עליך בחייה, תברח אליו
יתברך, הינו שתרגיל את עצמך לידע ולהאמין,
אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל
לכל אלקות גמור הוא, ולכן כפי שתכניס בדעתך
אמתת מציאותו יתברך, וכן יתברר לך, שאין
בלעדיו יתברך כלל, כמו-כן תפתח את פיך ותדבר
עמו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, ועל-
ידי-זה תוכל באמת לצאת מכל צרותיך ומכל
בעיותיך שעוברים עליך, כי באמת עליך לדעת,
אשר האדם הוא נשמה רוחנית חיות אלקותו
יתברך ממש, והקדוש-ברוך-הוא הלבישה לבוש
ג'ס ע"ב וחמ"ר, כדי להסתיר את הרוחניות,
ומזה בא, שעובר על כל אדם מה שעובר, אבל תכף-

וּמִיד קְשָׁמְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּכֵּל עַל רוּחָנִיּוֹת
חַיִּית אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַמְחִיָּה, מִהְיָה וּמִקְנִים אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנּוּ כָּל
הַמְחִיצוֹת הַמְסַתִּירוֹת מִמֶּנּוּ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְיֵאִיר בּוֹ רַק אֹר רִוְחָנִי, שְׁפַע דֵּק, וְיִתְעַנֵּג
בְּעֶרְבוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֻזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עֵקֶר "תַּפְאֶרֶת
הָאֲמוֹנָה" הַקְדוּשָׁה, שְׁמֵאִיר לוֹ כָּל-כֶּךָ אֹרֹו יִתְבָּרַךְ,
עַד שְׁאִינוֹ רוֹאֶה מִשּׁוֹם דְּבָר רַק אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ לָזֶה.

ד.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כָּל מֶה
שֶׁקוֹרָה עִמָּךְ, הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְיֵשׁ בָּזֶה פְּלִאִי פְּלֹאוֹת וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת הַבוֹרָא, כִּי
כָּל מֶה שְׁאֵתָה צָרִיךְ לְרֹאוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה, וְכֵן לִשְׁמַע
בַּיּוֹם הַזֶּה, אוֹ מִי שְׁצָרִיךְ לָבוֹא אֵלֶיךָ בַּיּוֹם הַזֶּה,
וְלִהְיוֹעַד עִמָּךְ, אוֹ שְׁתַּהֲיָה לָךְ מִמֶּנּוּ אִיוֹ טוֹבַת
הַנָּאָה, אוֹ לְהַפּוֹךְ, חֶסֶם וְשִׁלּוֹם — שְׁיִהְיָ לָךְ אֵיזָה
צֶעֶר וְיִסּוּרִים, הַכֹּל מְשֻׁנָּח עַל יְדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה

פְּרָטִית, וְאִם תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה
זוֹ, אֲזַי כָּל חֵיפֶךָ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וְזֶה עֵקֶר "תִּפְאֶרֶת
הָאֻמוֹנָה"; אֲשֶׁר מִשְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל אֻמוֹנָה בְּרוּרָה
וּמְזַכָּת כְּזוֹ, וְאִיזוֹ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי הַלֶּךְ מִחֲשַׁבְתּוֹ,
וְיִרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה; אֲשֶׁר לֹא:

ה.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהְיֶה, אֶחֱי הַיָּקָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
אֵין בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא יִסְבֵּל אֵיזָה סִבָּל, אוֹ צַעַר אוֹ
מִכְאוֹב, אוֹ שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה בְּלָבוּל הַדַּעַת,
וְאִיזוֹ צָרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל מִזֶּה,
רַק בְּשִׁמְפִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹף הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה
הָעֵקֶר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְרַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ הִזְהִיר אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּהְיוּ תָמִיד חֲזָקִים בְּאֻמוֹנָה, וּבִפְרוּשׁ
גָּלָה לָהֶם — מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֻמוֹנָה, חַיּוֹ חַיִּים,
יָכוֹל לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּנֶקֶל, וְאֵין טוֹב כְּמוֹ מִדַּת
הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶהוּ עֵקֶר תִּפְאֶרֶת הָאָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא!

צריך שתרגיל עצמך, אהובי, אחי היקר, להתחזק במדת האמונה הקדושה כל-כך, עד שלא תוכל לחיות בלי אמונה, הינו שתהיה כל-כך מסור באמונה הקדושה בו יתברך, עד שאפלו נשימה אחת לא תוכל לנשם בלי שתרגיש שאתה נושף חיות אלקותו יתברך, כי באמת המאמין האמתי, יודע בידיעה ברורה, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקותו יתברך, רק בשביל הבחירה והנסיון הלביש עצמו כביכול בלבושים אלו שלמראה עינינו: דומם, צומח, חי, מדבר, ועל-כן קשה וכבד להשיג אותו יתברך, ובפרטיות בגלוי פנים אל פנים, שיאיר לפניו אורו יתברך, ועל-כן צריך קדם לחזק עצמו באמונה חזקה שכן הוא, הינו שהכל רק לבוש, ואז אם יתמיד באמונה ברורה ומזככת זו, אז יזכה להגיע גם אל ידיעה מחלטת שכן הוא, ויאיר לו תמיד אורו יתברך כשמש בצהרים; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה; אשרי לו!

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי תפארת
האדם היא האמונה הקדושה, כי המאמין האמתי
בו יתברך חי חיים נעימים ומישבים עד מאד,
ואין הוא מתפעל מכל הצרות והיסורים, הקטנות
והדחקות, שעוברים עליו, כי הוא יודע, שהכל
ממנו יתברך, כדי לנסות אותו לראות להיכן
יפנה בעת צרתו, ומי שמכניס בעצמו את אמת
מציאותו יתברך, הוא תמיד מישב בדעתו, ואינו
מפחד משום בריה שבעולם, וחי חיים מתקים,
חיים שקטים, ואז הכל אוהבים אותו, כי בני אדם
אוהבים איש שהוא סכלן גדול בטבעו, וזה עקר
תפארתו של בר ישראל — שהוא חזק באמונה
כל-כך, עד ששום דבר לא מפילו, ומכל שכן
שלא מפחידו, כי הוא יודע ועד, אשר בכל תנועה
ותנועה שם אלופו של עולם מסתתר, ועל-כן הוא
מחפש אחריו יתברך, עד שזוכה למצאו כביכול,
ומאיר לו אורו יתברך בגלוי רב; אשרי לו!

ח.

ראה להכניס את עצמך בכל יום מחדש בתוך
 מדת המלכות — לקבל על עצמך על מלכותו
 יתברך, אשר זהו עקר "תפארת האמונה", כי
 האמונה הקדושה היא יסוד כל היהדות ויסוד
 כל התורה כלה, כי בלי אמונה האדם אבוד
 לגמרי, מה שאין כן בשאדם מדבק את עצמו
 אל האמונה הקדושה, אז מאיר לו הכל, וזוכה
 לכל הטובות שבכל העולמות, ועקר "תפארת
 האמונה" הקדושה, בשעה שזה בא לידי בטוי
 בתוך דבורי פיו — הן שמדבר עם כל מידעיו
 ומכריו ודבורי אמונה, והן שמדבר תמיד עמו
 יתברך ומספר לפניו את כל לבו וכל מה שעובר
 עליו, כמו שמדבר ומספר לבשר ודם, אשר זה
 עולה על הכל.

ט.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי עקר
 הנעם, הערבות, הדיו והחיות של האיש הישראלי

בזה העולם הוא רק מדת האמונה הקדושה, וזה עקר תפארת ישראל — כשהם זוכים לסלק דעתם לגמרי, ומחזקים עצמם באמונה פשוטה בו יתברך, אשר מי שזוכה להרגיל את עצמו להיות איש תם וישר וירא אלהים, וזוכה להאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ויודע ומאמין, שהכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום טבע ומקרה ומזל כלל, אז דיקא על-ידי ידיעות אלו, מרגיש כל מיני נעם, ויו וחיות בנפשו, וזוכה למתיקות בדבש ממש בחייו, כי האמונה הקדושה היא יסוד כל היהדות, ואף שכל אחד יודע זאת, עם כל זאת כפי הירידות והנפילות, הקטנות וחלישות הדעת, שעוברות על כל אחד ואחד בכל יום ויום מכל מיני משברים וגלים, שעוברים עליו, שעל-ידי-זה הוא שוכח ממנו יתברך, עם כל זאת מנחת החובה על כל בר ישראל לחזר ולשנן לעצמו בכל יום ויום ובכל שעה ושעה מחדש את האמונה הקדושה, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ועל-ידי-זה דיקא יגיע לנעימות לזיו ולדבקות כזו, שלא שער ותאר בדעתו כלל; אשרי מי שמחזק את עצמו בכל יום ויום ב"תפארת האמונה" הקדושה, ואז טוב לו תמיד.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר, כי אמונה בו
 יתברך, זה עקר תפארת האדם, וככל שהאדם זוכה
 להכניס את עצמו יותר בתוך האמונה הקדושה,
 זה עקר תפארתו, ולמעלה בעולמות העליונים
 מתפארים מאד עם אדם גם ומגשם, חמר קרוץ וכו',
 אשר מסתובב בזה העולם המלא קלפות והסתרות,
 חשך ומניעות, המסתירים, מכסים ומונעים את
 האדם להשיג את אמתת מציאותו יתברך, וכשאדם
 מתגבר ומחזק עצמו על אף כל ירידותיו ונפילותיו,
 ומכניס עצמו בתוך האמונה הקדושה, וצופה
 ומביט רק אליו יתברך, אשר הוא אין סוף ואין
 תכלית, זהו עקר תפארתו בכל העולמות, ודבר
 זה לא יוכל שום מלאך ושום שרף להראות, והוא
 עקר תפארת האדם יותר מכל המלאכים, ועל-כן
 אף שאמה יודע שנפלת במקום חשך, וחסאת בכל
 מיני חטאים שבעולם, ואמה משחת גדול, פגום
 בכל איבריו, עם כל זאת עליך לדעת — אם אמה
 תשוב בתשובה אמתית, ותכניס את עצמך באמונה
 פשוטה בו יתברך, ותמיד תזכיר לעצמך, אשר

הוא יתברך מחיה, מהיה ומקים את כל הבריא
 בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם רק לבושים
 לגבי אלקותו יתברך, והוא יתברך מסתתר ומתבסס
 בבניכול בתוך הבריא בלה, ותכניס את עצמו
 בזה מאד מאד, וכל מחשבתך תהיה רק בזה, עד
 שעל כל פסיעה ופסיעה תרגיש אלקותו יתברך,
 ומכל מה שאתה רואה, שומע ומרגיש, אינך רואה,
 שומע ומרגיש רק את אמתת מציאותו יתברך,
 על-ידי-זה תזכה שיכפר לך הקדוש-ברוך-הוא על
 הכל, וכלכד שתהיה חזק ואמיץ באמונה הקדושה
 בו יתברך בתמימות ובפשיטות גדולה, אשר זוהי
 תפארת האדם יותר מכל המלאכים והשרפים
 והאופנים וחיות הקדש; אשרי מי שאינו מטעה
 את עצמו, ותמיד מחזק עצמו באמונה פשוטה בו
 יתברך, וצופה ומביט רק אליו יתברך; אשרי לו
 בזה, ואשרי לו בבא, וכרוזין על-אין יוצאים בכל
 יום בכל העולם; אשרי האדם שחזק באמונה בו
 יתברך, כי האמונה היא הדבקות בו יתברך.

יא.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי בזה העולם
 אין לו לאדם שום בריה שתבין אותו, ומכל שכן
 שתוכל לעזר לו, כי אם הקדוש-ברוך-הוא בעצמו,
 הינו שינגיל את עצמו לציר בדעתו כאלו הכל
 לכל אור גדול ונורא, אש אוכלת, והוא עומד
 בתוך האור והאש, ונקלל לגמרי בו, ועל-ידי-זה
 יזכה שתזדכך נשמתו בזכות רב, כי ככל שהאדם
 מציר בדעתו יותר אמתת מציאותו יתברך, ואיך
 שהוא יתברך מסובב אותו, על-ידי-זה נקלל בו
 ביותר, וזה עוזר לו להזדכך יותר מכל מיני תעניות
 וסגופים, וכשזוכה לזכות הנפש, אזי מתגלה אליו
 נשמתו, והיא מלמדת אותו דרכי הו"ה ברוך הוא,
 ואיך לשוב אליו יתברך, וכן נתגלים לפניו רזין
 וסתרי נסתרות, פלאי פלאות; אשרי מי שמדבק
 עצמו בו יתברך בתמימות ובכשיטות גמורה, ואז
 לרב טוב הצפון והגנוז יזכה; אשרי לו!

יב.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר אין שום
תכלית אחרת בזה העולם, רק האמונה הקדושה
— לידע אשר אין בלעדיו תפריך כלל, ותמיד יציר
בדעתו, אשר רק הוא תפריך נמצא, ואין בלעדיו
תפריך נמצא כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם
לבושו תפריך כביכול, וכשיזכה להסתכל בכל
דבר, מה שתחת הלבוש, אז יבין וישפיל סתרי
נסתרות, פלאי פלאות, וירגיש אלקותו תפריך על
כל פסיעה ופסיעה, ועל כל צעד ושעל, ויהיה
מלמד בנסים נגלים, כי כשאדם מבטל עצמו לגמרי
אליו תפריך, ומדביק מחשבתו בו תפריך, ומבטל
את רצונו לגמרי אל רצונו תפריך, אזי הכל מתהפך
להיות כרצונו, והקדוש-ברוך-הוא עושה רצונו
וחפצו; אשרי מי שזוכה לבטל את כל ישותו ואת
כל מהותו ומציאותו אליו תפריך, ואז יראה פלאי
פלאות שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, וברזין
יוצאים בכל העולמות: אשרי הבן שאביו עושה
לו רצונו, אשרי לו בזה ואשרי לו בכא!

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר אתה
 נמצא בידו יתברך, ועל-כן מה לך לדאג איזו
 דאגה, כי בודאי מה שעובר עליך יש בזה פונה
 עמקה ממנו יתברך, ורוצה להוציא על ידך פונה
 עמקה בבריאת העולם, כי כל בר ישראל יש
 לו חלק אלוך ממעל ממש, והוא יתברך מוציא
 על ידו מהפכ אל הפעל חלק מחלקי הבריאה
 בלה, ודבר זה נעלם ונסתר מעין כל חי, ואפלו
 מהאדם עצמו הכל נעלם ונסתר — מה תכלית
 פונת בריאתו בזה העולם; ועל-כן מה ולמה לך
 לפל בכל פעם בדאגות ובחלישות הדעת, ראה
 לדבק עצמך בו יתברך, וחדע, כי הוא יתברך
 בודאי יוציא על ידך מהפכ אל הפעל ענייך,
 ולבסוף תראה ותשפיל ותבין, אשר כל מה שנדמה
 לך עכשו לרע, היתה בזה טובה גדולה עד מאד,
 כי כלל זה תנקט בידך — אשר אין רע יוצא
 מן השמים, ובודאי הפל לטובה, ואף שעכשו אין
 מבינים את זה, אכל הטוב גנוז בתוך הרע והחשך.

יד.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר בזה
העולם הכל בחשבון גדול — כל מה שנאָרע
עם האדם וכל פסיעה ופסיעה שהוא צריך לפסע
וללכת, הכל משגח ממנו יתברך, ועל־כן אין לך
מה להשבר, כשאתה מכרח לבוא לאיזה מקום,
או לבטל שם הרבה זמן, כי בודאי יש לך
מה לתקן שם, ואם תלמד שם תורה, או תקים
שם איזו מצוה, או תדבר שם איזה דבור עמו
יתברך, אין לתאר ואין לשער את גדל השעשועים
שתגרום, ואם היה האדם יודע את כל עניניו בפרטי
פרטיות, אזי אף פעם לא היה נשבר משום דבר,
והיה שש ושמח על חלקו.

טו.

צריך שתכניס את עצמך, אהובי, אחי היקר,
בתוך האמונה הקדושה, ועל־ידי־זה יתהפכו לך
כל חייך לגמרי מהקצה אל הקצה, ותוכל לטעם
ערבות, ידידות, חיות העולם הבא בעולם הזה

ממש, כי האמונה הקדושה היא שרש לכל הקדושות, ומי שחזק באמונה, אף שבתחלה יעבר עליו מה שיעבר, פי — רגליה יורדות מות, פי האמונה שהיא המלכות, יורדת ומסתובבת בעולם הזה, וסמוכה לחיצונים, ועל-כן בתחלה קשה וכבד עד מאוד, פי האמונות הכוזבות נאחזות בו, ונכנסים בו ספקות וקשיות עליו. יתברר, ומתעקם לבבו ודעתו, אבל אם הוא חזק ואמיץ באמונה פשוטה עד מאוד, אז סוף כל סוף עובר על הכל, וטועם ומרגיש ערבות, נעימות, ידידות חיי העולם הבא בעולם הזה, ואין לך עוד אדם יותר מאשר ממנו, כי האמונה זה עקר תפארת ישראל.

טז.

ראה, אהובי, אחי היקר, להרגיל את עצמך לדון את כל בר ישראל. לכף זכות, פי מה אתה יודע מה שעובר עליו? ! ואל כל זה תזכה ויגא על-ידי מידת האמונה הקדושה, פי בכל שתמשיך על עצמך יותר את האמונה הקדושה, כמו-כן כבר תסתכל על כל בר ישראל בעינים אחרות, ותדון

את כלם לכף זכות תמיד, כי ידוע תדע, אשר
הוא יתברך מסתתר אצל כל בר ישראל, ויש לו
שליחות מיוחדת להוציא מהכח אל הפעל בזה
העולם, ועל-כן מה ולמה לך לדון לכף חובה
את זלתיך? תאמר לעצמך תמיד — יהיה לו את
אשר לו, ואני אמשיך עצמי אליו יתברך, כפי
בחינתי, ואז אם תלך בדרך זו, אזי תלך בזה
העולם לבטח, ותהיה מישב בדיעתך, ואף פעם
לא תכעס ולא תקפיד על זלתיך, כי הלא לפי
דעת האמת והאמונה, אף אחד אינו נכנס בתחומך,
ואינו יכול לעשות לך שום דבר, כי הלא אתה רק
בידו יתברך.

יז.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר בזה
העולם, שום בריה אינה חייבת לך כלום, ועל-כן
מה ולמה לך להתרעם תמיד על זלתיך? ראה
רק לברוח אליו יתברך, ותכניס את עצמך בתוך
מדת האמונה הקדושה, אשר אין בלעדיו יתברך
כלל, ואז תיקא לא תסחד ולא תירא משום בריה

שבעולם, כי מה יעשה לה אדם בלעדי רשותו
 יתברך? וזה עקר "תפארת האמונה" הקדושה
 — שתדע ותבין היטב, אשר כל מי שצריך אותך
 וכל מי ששייך לשרש נשמתך, ההכרח שיבוא אליך,
 כדי להשיג את מבקשו, מה שאין בן כל מי שאינו
 שייך אליך, ואזי ממילא לא יבוא אליך, ולכן מה
 לה התבלבל מאחרים בכל מיני בלבולים, הדבק
 עצמך רק בו יתברך, ואז תתענג על רב שלום.

יח.

ראה, אהובי, אחי היקר, לחזק את עצמך
 באמונה פשוטה בו יתברך, ואז שום דבר לא
 יוכל להפילך, כי על-פי-רב כל הנפילות והירידות,
 הקטנות וחלישות הדעת, שעוברים על כל אדם
 הם רק בשונכבית אצלו האמונה הקדושה, שאז רע
 ומר לו מאד, ואינו מוצא את מקומו, מה שאין בן
 בשמכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, ואזי
 מאיר בו אור כזה, ששום בריה לא יכולה להפילו
 בשום פנים ואופן, כי האמונה הקדושה היא יסוד
 הכל; אשרי מי שחזק באמונה פשוטה.

יט.

צריך שתחזק עצמך, אהובי, אחי היקר, אפלו
בתוך הקטנות והדחקות שלך, ותבטל עצמך לגמרי
אליו יתברך, וככל שעוברת עליך מרידות, כמו-כן
תזכה לברח יותר אליו יתברך, ותהיה נעשה בטל
ומבטל באין סוף ברוך-הוא, ותהיה אין ממש, אז
דיקא תאיר עליך ערבות, נעימות, זיו שכינת עזו
יתברך, ועל-כן בשעה שעובר עליך מה שעובר,
ראה אז לברח רק אליו יתברך, והכל יעבר מעליך.

כ.

ראה להכניס בעצמך, אהובי, אחי היקר, את
האמונה הקדושה, באפן כזה, עד שלא תוכל
לעשות שום דבר קדם שתתיעץ עמו יתברך, כמו
שבגשמיות — אדם שיש לו חבר או רע טוב,
אינו עושה שום דבר בלי שיתיעץ עמו, וכמו
שהבעל מתיעץ עם אשתו, והבן עם אביו, כמו-כן
ויותר מכן אתה צריך להרגיל את עצמך להדבק
בו יתברך, ותציר תמיד בדעתך, אשר אין שום

מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה,
 מהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ואתה נמצא
 רק בידו יתברך, וכל מעשיך ומחשבותיך ודבוריך,
 הכל יש בזה רצונו יתברך, ואז כפי שתכנים בעצמך
 אמונה פשוטה זו, כמו-כן תהיה רגיל בכל דבר
 לדבר רק עמו יתברך, ותתעצב בכל דבר רק עמו
 יתברך, וככה תחיה חיים נעימים, חיים רווחניים,
 ותמיד תרגיש את אמתת מציאותו יתברך, אשר
 מלווה אותך, ותחיה בעולם הזה כדגמת העולם
 הבא ממש, אשר אין לך עוד טוב מחיים כאלו,
 ובזה תלויה כל מדרגת הצדיקים הגדולים, כל
 אחד כפי בחינתו וענינו, עבודתו וטרחתו בעבודת
 השם יתברך, כמו-כן זוכה להגיע אל מדרגת גלוי
 עצם אלקותו יתברך בהתגלות כזו, עד שאינו יכול
 לעשות שום דבר בלי אמונה, בלי תפלה, בלי
 שיחה בינו לבין קונו, כל-כך מקשרים הצדיקים
 עמו יתברך; אשריהם ואשרי דבקהם, יהיה חלקנו
 בחלקם!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם:

הספר הקדוש הזה

נדפס

לעילוי נשמת

הגאון הצדיק

רבי מנחם זאב זי"ע

בן הגאון הקדוש

רבי אלכסנדר זישא הי"ד

נפטר ד' תשרי ה'תשס"ג

ת.נ.צ.ב.ה.